

Wytyczne

Przydziały w przypadku połączeń i podziałów

Tłumaczenie robocze

Tłumaczyła:
Justyna Tomczyk

WARSZAWA, LISTOPAD 2020

Przedstawiony materiał pomocniczy stanowi robocze tłumaczenie, przygotowane przez pracowników KOBIZE, dokumentu Komisji Europejskiej „[Guidance Document n°10 on the harmonised free allocation methodology for the EU ETS post 2020](#) [Guidance on allocation for mergers and splits](#)„, opublikowanego w celu ułatwienia w dostosowaniu się do wymogów rozporządzenia delegowanego Komisji Europejskiej (UE) nr 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

W razie jakichkolwiek wątpliwości, do momentu publikacji oficjalnego tłumaczenia, rozstrzygająca jest wersja anglojęzyczna tłumaczonego dokumentu opublikowana pod adresem internetowym https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/allowances/docs/gd10_mergers_and_splits_en.pdf

Materiał przedstawia poglądy autorów i nie odzwierciedla stanowiska Ministerstwa Środowiska oraz innych organów administracji rządowej.

Niniejszy dokument może być używany, kopiowany i rozpowszechniany, w całości lub w części, wyłącznie w celach niekomercyjnych ze wskazaniem źródła ich pochodzenia.

Działalność KOBiZE jest finansowana ze środków
Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

KOMISJA EUROPEJSKA

DYREKCJA GENERALNA
DZIAŁANIA W DZIEDZINIE KLIMATU

Dyrekcja B – Europejskie i Międzynarodowe Rynki Uprawnień

Dokument nr 10 z wytycznymi
dotyczącymi zharmonizowanej metodyki przydziału bezpłatnych
uprawnień w systemie EU ETS po 2020 r.

Wytyczne dotyczące przydziałów w przypadku połączeń i podziałów

Wersja ostateczna wydana 21 czerwca 2019 r.

Wytyczne nie stanowią oficjalnego stanowiska Komisji i nie są prawnie wiążące. Niniejsze wytyczne mają jednak na celu wyjaśnienie wymogów ustanowionych w dyrektywie EU ETS i rozporządzeniu FAR i mają zasadnicze znaczenie dla zrozumienia tych prawnie wiążących zasad.

Spis treści

1. Zakres niniejszych wytycznych	5
2. Ogólne zasady dotyczące połączeń i podziałów.....	6
2.1. Przepisy FAR dotyczące połączeń i podziałów.....	6
2.2. Definicja połączeń i podziałów.	6
2.3. Połączenia i podziały w praktyce.....	7
2.3.1. Przypadek połączenia	8
2.3.2. Przypadek podziałów.....	9
2.3.3. Rola organu właściwego.....	10
2.4. Przegląd różnych przypadków.....	10
3. Przykłady	12
Załącznik – rozważania na temat definicji „miejsca”	15

1. Zakres niniejszych wytycznych

Niniejszy dokument jest częścią grupy dokumentów, które mają za cel wsparcie Państw Członkowskich i ich Organów w spójnym wdrożeniu w całej Unii metodyki przydziału uprawnień w czwartym okresie rozliczeniowym systemu handlu uprawnieniami do emisji EU ETS (po 2020 r.), ustanowionej Rozporządzeniem Delegowanym Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (FAR)¹. Dokument nr 1 z wytycznymi – ogóle wytyczne na temat metodologii przydziału uprawnień zapewnia przegląd kontekstu prawnego grupy dokumentów zawierających wytyczne. Wyjaśnia również, w jaki sposób różne wytyczne odnoszą się do siebie nawzajem i zawiera słownik terminologii stosowanej w całym poradniku².

Ten dokument zawiera wytyczne dla organów właściwych, dotyczące sposobu postępowania z instalacjami, które połączyły się lub podzieliły po zebraniu danych podstawowych na potrzeby 4 okresu rozliczeniowego EU ETS³.

W rozdziale 2 niniejszego dokumentu przedstawiono zarówno definicje połączeń i podziałów, jak i zasady postępowania w różnych sytuacjach, które mogą zaistnieć. Podsumowanie podstawowych możliwych sytuacji przedstawiono w tabeli 1.

Rozdział 3 przedstawia zasady na kilku przykładach.

Odniesienia do przepisów zawarte w niniejszym dokumencie odnoszą się do zmienionej dyrektywy EU ETS oraz FAR.

Uwaga dotycząca nierozstrzygniętych kwestii w tej wersji dokumentu z wytycznymi.

Z uwagi na to, że proces decyzyjny dotyczący metodyki przydziału nie został jeszcze zakończony pewne elementy niniejszego dokumentu z wytycznymi nie zostały jeszcze zdefiniowane. W szczególności dotyczy to kwestii związanych z pozostającym do przyjęcia aktem wykonawczym w sprawie szczegółowych zasad dotyczących zmian przydziałów bezpłatnych uprawnień i aktualizacji wartości odniesienia. Dotyczy to również samych odniesień do pozostałych przepisów lub do towarzyszących im dokumentów z wytycznymi, które są nadal w przygotowaniu.

¹ Rozporządzenie FAR jest dostępne pod adresem http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/331/oj

² Wszystkie Dokumenty z wytycznymi dostępne są pod adresem: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/allowances_en#tab-0-1

³ Oczekuje się, że instalacje, które połączyły się lub podzieliły w okresie bazowym lub wkrótce po nim, wypełnią swoje raporty gromadzenia danych podstawowych biorąc pod uwagę stan prawny w momencie składania sprawozdania, tj. tak, jakby połączenie lub podział miały miejsce na początku okresu odniesienia lub w pierwszym roku działalności.

2. Ogólne zasady dotyczące połączeń i podziałów.

2.1. Przepisy FAR dotyczące połączeń i podziałów.

Definicje oraz zasady przydziałów zawarte w niniejszych wytycznych opierają się na rozporządzeniu FAR. Odpowiednie artykuły to:

- Definicje w:
 - Artykule 2(17) na temat połączeń;
 - Artykule 2(18) na temat podziałów.
- Artykuł 25 na temat połączeń i podziałów

2.2. Definicja połączeń i podziałów.

Definicja **połączenia** zawarta w artykule 2 ustęp 17 rozporządzenia FAR stanowi, że:
„połączenie” oznacza połączenie co najmniej dwóch instalacji posiadających już zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych, pod warunkiem że są one technicznie ze sobą połączone i działają w tym samym obiekcie, a powstała w wyniku połączenia instalacja jest objęta jednym zezwoleniem na emisję gazów cieplarnianych.

W związku z tym, aby połączenie miało miejsce, muszą zostać spełnione następujące warunki:

- Dwie lub więcej, wcześniej oddzielnych instalacji, zostaje połączonych w jedną nową;
- Każda z wcześniej oddzielnych instalacji musi posiadać zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych;
- Wcześniej uznawane za oddzielne instalacje muszą być połączone technicznie;
- Wcześniej uznawane za oddzielne instalacje muszą działać w tym samym miejscu;
- Instalacja powstała w wyniku połączenia musi być objęta jednym zezwoleniem na emisję gazów cieplarnianych.

Definicja **podziału** ustanowiona w artykule 2 ustęp 18 rozporządzenia FAR stwierdza, że:
„podział” oznacza podział instalacji na co najmniej dwie instalacje objęte oddzielnymi zezwoleniami na emisję gazów cieplarnianych, które są prowadzone przez różnych prowadzących instalacje.

W związku z tym, aby doszło do podziału muszą być spełnione następujące warunki:

- Każda, z poprzednio uznawanych za oddzielne, instalacji jest podzielona na dwie lub więcej nowych instalacji;
- Każda nowa instalacja, powstała po podziale, musi mieć własne zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych⁴;
- Nowe instalacje muszą być prowadzone przez różnych prowadzących.

⁴ Należy zauważyć, że sprzedaż lub przeniesienie części instalacji EU ETS do innej instalacji nie spełnia tej definicji. Taki przypadek zostanie rozpatrzony zgodnie z zasadami dotyczącymi zmian w poziomie działalności (więcej informacji znaleźć można w dokumencie nr 7 z wytycznymi dotyczącymi nowych instalacji i zamknięć).

2.3. Połączenia i podziały w praktyce.

Artykuł 25 rozporządzenia FAR, dotyczący **połączeń i podziałów**, stanowi, że:

1. *Prowadzący nowe instalacje powstałe w wyniku połączenia lub podziału, w stosownych przypadkach, przedstawiają właściwemu organowi następujące dokumenty:*
 - (a) *nazwy, adresy i dane do kontaktu prowadzących instalacje, które wcześniej stanowiły oddzielne lub pojedyncze instalacje;*
 - (b) *nazwy, adresy i dane do kontaktu prowadzących nowoutworzone instalacje;*
 - (c) *w stosownych przypadkach szczegółowy opis granic odnośnych części instalacji;*
 - (d) *identyfikator zezwolenia i kod identyfikacyjny nowo utworzonej lub nowo utworzonych instalacji w rejestrze Unii.*
2. *Instalacje powstałe w wyniku połączeń lub podziałów przedkładają właściwemu organowi raporty, o których mowa w art. 4 ust. 2. Jeżeli instalacje przed połączeniem lub podziałem były nowymi instalacjami, prowadzący instalacje zgłaszają właściwemu organowi dane od rozpoczęcia normalnej działalności.*
3. *Właściwy organ dokonuje oceny połączeń i podziałów instalacji, w tym podziałów w ramach tej samej grupy przedsiębiorstw. Właściwy organ powiadamia Komisję o zmianach prowadzących instalacje.*

Na podstawie danych otrzymanych na podstawie ust. 2 właściwy organ określa historyczne poziomy działalności w okresie odniesienia dla każdej podinstalacji w ramach każdej nowo utworzonej instalacji powstałej w wyniku połączenia lub podziału. W przypadku gdy podinstalacja jest dzielona na co najmniej dwie podinstalacje historyczny poziom działalności i przydział dla tych podinstalacji po podziale ustala się w oparciu o historyczne poziomy działalności odnośnych jednostek technicznych instalacji sprzed podziału w okresie odniesienia.
4. *W oparciu o historyczne poziomy działalności po połączeniach lub podziałach przydziały bezpłatnych uprawnień do emisji dla instalacji po połączeniach lub podziałach odpowiadają ostatecznej ilości podziałów bezpłatnych uprawnień sprzed połączeń lub podziałów.*
5. *Komisja dokonuje przeglądu każdego przydziału uprawnień do emisji dla instalacji po połączeniach lub podziałach i przekazuje wyniki tej oceny właściwemu organowi.*

2.3.1. Przypadek połączeń

Na podstawie artykułu 25 rozporządzenia FAR łączące się instalacje będą musiały dostarczyć właściwemu organowi następujące dane:

- Dokumenty wymienione w artykule 25 ust. 1;
- Następujące dokumenty, zgodnie z artykułem 4 ust. 2 rozporządzenia FAR;
 - o Zweryfikowany raport danych podstawowych KŚW w tym dane za lata bazowe z uwzględnieniem nowej sytuacji, tj. tak, jakby połączenie miało miejsce na początku okresu odniesienia lub w pierwszym roku działalności;
 - o Plan metodyki monitorowania dotyczący przyszłych danych w nowej instalacji;
 - o Sprawozdanie z weryfikacji raportu danych podstawowych;

Jeżeli połączenie dotyczy instalacji, z których co najmniej jedna jest instalacją objętą EU ETS, wykorzystywane lata bazowe to lata bazowe pierwszego okresu alokacji (tj. 2014 – 2018 dla pierwszego okresu alokacji w 4 okresie EU ETS). Dane należy wprowadzić tak, jakby połączenie miało miejsce na początku okresu bazowego (lub w pierwszym roku eksploatacji w przypadku, gdy jedna z instalacji rozpoczęła działalność w okresie bazowym). Poziomy działalności na każdy rok powinny być sumą poziomów działalności każdej z poprzednich instalacji.

Jeżeli połączenie dotyczy jedynie nowych instalacji⁵ dane należy zebrać przy użyciu formularza danych dla nowych instalacji, zamiast raportu dotyczącego danych podstawowych KŚW. W takim przypadku poziom działalności nowej instalacji powinien być oparty na poziomie działalności najstarszej z dwóch instalacji w pierwszym pełnym roku kalendarzowym jej eksploatacji lub na sumie poziomów działalności dwóch poprzednich instalacji w tym roku jeśli druga instalacja działała już w pierwszym pełnym roku kalendarzowym działania pierwszej.

W każdym przypadku należy dołożyć starań, aby nowa instalacja, powstała w wyniku połączenia, przekazywała dane zgodnie z sumą danych, które były by zgłaszane indywidualnie przez poprzednie instalacje (np. suma poprzednich poziomów działalności, jeśli ma zastosowanie, musi być identyczna z sum późniejszych poziomów działalności). Co więcej, dane przed i po połączeniu muszą być równoważne, biorąc pod uwagę możliwe skutki zmiany (np. na status wytwórcy energii elektrycznej, na zastosowanie zasady de minimis itp.). Zgodnie z dokumentem nr 5 z wytycznymi dotyczącymi monitorowania i sprawozdawczości w ramach FAR, można to zapewnić poprzez analogiczne połączenie planu metodyki monitorowania, tak aby metoda łączenia zbiorów danych była jasno opisana.

⁵ Definicję „nowej instalacji” można znaleźć w art. 3 lit h) dyrektywy 2003/87/WE. Zobacz także Dokument nr 7 z wytycznymi dotyczący nowych instalacji i zamknięć.

2.3.2. Przypadek podziałów

Na podstawie artykułu 25 rozporządzenia FAR, instalacja dzielona na jedną lub więcej instalacji będzie musiała dostarczyć właściwemu organowi następujące dane:

- Dokumentacja wymieniona w ustępie 1 artykułu 25;
- Następujące dokumenty, zgodnie z artykułem 4 ustęp 2 rozporządzenia FAR;
 - o Zweryfikowany raport danych podstawowych KŚW dla każdej nowej instalacji, w tym dane za lata bazowe z uwzględnieniem nowej sytuacji prawnej, tj. tak jakby podział miał miejsce na początku okresu odniesienia lub w pierwszym roku działalności;
 - o Plan metodyki monitorowania dla każdej nowej instalacji, opisujący zarówno metodykę podziału danych podstawowych między dwie instalacje dla każdej instalacji, jak i metodykę monitorowania przyszłych danych⁶;
 - o Sprawozdanie z weryfikacji raportu dotyczącego danych podstawowych KŚW dla każdej z nowych instalacji.

Jeżeli instalacja ulegająca podziałowi, jest instalacją dotychczas działającą, lata bazowe, które zostaną użyte, są latami bazowymi obecnego okresu alokacji (tj. 2014 do 2018 dla pierwszego podokresu 4 okresu EU ETS). Poziomy działalności należy ponownie obliczyć tak jakby podział miał miejsce na początku okresu odniesienia (lub w pierwszym roku eksploatacji, jeżeli pierwsza instalacja rozpoczęła działalność w okresie odniesienia). Poziom działalności każdej nowej instalacji powinien być przeliczony dla każdego roku w oparciu o nowe granice instalacji po podziale. Należy zwrócić szczególną uwagę, aby suma poziomów działalności każdej nowej instalacji powstałej po podziale była równa poziomowi działalności instalacji przed podziałem.

Jeśli instalacja, która została podzielona jest nową instalacją (ang. new entrant), dane należy zebrać z użyciem formularza danych dla nowych instalacji, zamiast raportu dotyczącego danych podstawowych KŚW. W takim przypadku prowadzący instalacje zgłoszą do właściwego organu dane dotyczące instalacji przed podziałem, które zostały odpowiednio podzielone od momentu rozpoczęcia normalnej działalności (tj. tak jakby podział miał miejsce, gdy instalacja ulegająca podziałowi rozpoczęła działalność). Pierwszy pełny rok kalendarzowy po rozpoczęciu eksploatacji powinien być wykorzystany jako podstawa do obliczenia historycznych poziomów działalności każdej nowej instalacji.

W każdym przypadku, należy zwrócić uwagę, aby dane wyłaniające się z podzielonego raportu danych podstawowych, po zsumowaniu były zgodne z danymi zgłoszonymi przez instalację przed podziałem. Ponadto dane przed i po podziale muszą być równoważne, uwzględniając możliwy wpływ zmiany (np. na status wytwórcy energii elektrycznej, na zasadę de minimis itp.). Zgodnie z dokumentem nr 5 Wytyczne na temat monitorowania i sprawozdawczości w odniesieniu do zasad bezpłatnego przydziału uprawnień do emisji, można to zapewnić wykonując analogiczny podział planu metodyki monitorowania, tak aby metoda podziału zbiorów danych było jasno opisana.

⁶ Dla lepszej czytelności prowadzący instalację może przedstawić dwie wersje MMP: jedną obejmującą tylko metodologię podziału danych historycznych i jedną (dla każdej nowej instalacji) opisującą metodykę monitorowania przyszłych danych.

2.3.3. Rola organu właściwego

Zgodnie z artykułem 25 rozporządzenia FAR organ właściwy musi ocenić wnioski o połączenie lub podział. Odbywa się to w szczególności przez:

- Ocenę dokumentacji przedstawionej przez prowadzących instalacje (patrz sekcja 2.3.1 oraz 2.3.2) oraz zapewnienie, że spełnione są warunki konieczne do połączenia lub podziału. Na przykład w przypadku połączenia, właściwy organ musi potwierdzić, że instalacje które ulegają połączeniu są połączone technicznie i działają w tym samym miejscu⁷, oraz że nowa instalacja powstała po połączeniu jest objęta pojedynczym zezwoleniem na emisję gazów cieplarnianych. Właściwy organ powinien ocenić strukturę grupy i zapewnić, że obydwie instalacje nie będą prowadzone przez tego samego prowadzącego instalację;
- Obliczenie historycznych poziomów działalności w latach bazowych dla każdej podinstalacji każdej instalacji powstałej po połączeniu lub podziale;
- Zapewnienie, że liczba bezpłatnych uprawnień przydzielonych nowej instalacji (nowym instalacjom) odpowiada całkowitej ostatecznej liczbie bezpłatnych uprawnień przed połączeniem lub podziałem. w szczególności, gdy podinstalacja jest dzielona na dwie lub więcej podinstalacji, historyczny poziom działalności (HAL) i przydział dla podinstalacji po podziale należy obliczyć na podstawie historycznego poziomu działalności w okresie odniesienia odpowiednich jednostek technicznych instalacji przed podziałem.

Właściwy organ przedstawi wówczas wniosek o zmianę prowadzących instalacje Komisji do rozpatrzenia. Zmiany zostaną uwzględnione w pierwszym pełnym roku kalendarzowym po dacie podziału lub połączenia.

2.4. Przegląd różnych przypadków.

Tabela 1 przedstawia przegląd różnych sytuacji, które mogą wystąpić oraz narzędzi i lat bazowych, które należy stosować w każdym przypadku. Podane przykłady przedstawiają nowe instalacje jako mające inne nazwy niż poprzednie instalacje w celu wyjaśnienia nowego statusu. Różne nazwy nie narzucają, że nazwa lub konta nowych instalacji powinny być inne. Najprawdopodobniej w przypadku połączenia, nowe instalacje zachowają nazwę jednej z instalacji przed połączeniem a w przypadku podziału jedna z nowych instalacji zachowa nazwę jednej z instalacji sprzed podziału.

⁷ Definicja **miejsca** ma tu znaczenie i została wcześniej zakwestionowana (patrz sprawa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości C158/15). Dalsze informacje na ten temat znajdują się w załączniku do niniejszego dokumentu z wytycznymi.

Tabela 1: Przegląd różnych przypadków połączeń i podziałów

Zdarzenie	Poprzednia instalacja (Poprzednie instalacje)	Nowa instalacja (nowe instalacje)	Narzędzie do zbierania danych	Rok bazowy (lata bazowe) stosowane do obliczenia HAL ⁸
Połączenie	Instalacja dotychczas działająca A	Instalacja C	Formularz danych podstawowych KŚW	2014-2018
	Instalacja dotychczas działająca B			
	Instalacja dotychczas działająca A	Instalacja C	Formularz danych podstawowych KŚW	2014-2018 ⁹
	Nowa instalacja B			
	Nowa instalacja A	Instalacja C	Formularz danych nowej instalacji	Pierwszy pełny rok kalendarzowy działalności instalacji A (jeśli A rozpoczęła działalność przed B) ¹⁰
	Nowa instalacja B			
Podział	Instalacja dotychczas działająca A	Instalacja B	Formularz danych podstawowych KŚW	2014-2018
		Instalacja C	Formularz danych podstawowych KŚW	2014-2018
	Nowa instalacja A	Instalacja B	Formularz danych nowej instalacji	Pierwszy pełny rok kalendarzowy działalności instalacji A
		Instalacja C	Formularz danych nowej instalacji	Pierwszy pełny rok kalendarzowy działalności instalacji A

⁸ W przypadku drugiego okresu alokacji w 4 okresie rozliczeniowym lata 2014-2018 należy zastąpić rokiem 2019-2023 w tej kolumnie.

⁹ Dane dotyczące instalacji B będą wynosić 0 dla wszystkich lat okresu odniesienia.

¹⁰ Dane odnoszące się do instalacji B będą wynosić 0, jeśli jeszcze nie działała w tym roku.

3. Przykłady

Przykład 1: Połączenie [istniejąca A + istniejąca B]

Instalacja A i instalacja B są instalacjami istniejącymi; A rozpoczęła działalność przed 2014 r. podczas gdy B rozpoczęła działalność w 2015 r. Instalacje te zostaną połączone w 2022 r. tworząc instalację C.

Aby instalacja C została objęta EU ETS, prowadzący instalację musi wystąpić do organu właściwego:

- Dokumenty wymienione w ustępie 1 artykułu 25;
- Zweryfikowany raport danych podstawowych KŚW dla instalacji C. Raport ten będzie uwzględniał:
 - o **Za rok 2014 pojawią się tylko dane z instalacji A, ponieważ instalacja B jeszcze nie działała;**
 - o **Dla każdego roku od 2015 do 2018, wartości poziomu działalności i wartości emisji, które znajdowały się w raportach danych podstawowych KŚW instalacji, odpowiednio A i B, zostaną zsumowane (lub skonsolidowane z uwzględnieniem wartości z każdej poprzedniej instalacji);**
 - o Historyczny poziom działalności (HAL) istniejącej instalacji C zostanie obliczony na podstawie tych danych, jak również ostatecznego przydziału, który będzie podlegał dostosowaniom ze względu na zmiany poziomu działalności począwszy od pierwszego roku alokacji.
- Plan metodyki monitorowania dotyczący monitorowania przyszłych danych w instalacji C;
- Sprawozdanie z weryfikacji raportu dotyczącego danych podstawowych.

Przykład 2: Połączenie [istniejąca A + nowa instalacja B]

Instalacja A jest instalacją istniejącą, która rozpoczęła działalność przed 2014 r., a instalacja B jest nową instalacją w okresie 4 EU ETS, ponieważ rozpoczęła działalność w 2020 r. Instalacje te zostały połączone w 2022 r. tworząc instalację C.

Aby instalacja C została objęta EU ETS, prowadzący tę instalację musi wystąpić do właściwego organu:

- Dokumenty wymienione w ustępie 1 artykułu 25;
- Zweryfikowany raport danych podstawowych KŚW instalacji C. Ten raport będzie uwzględniał **tylko dane instalacji A dla wszystkich lat odniesienia (2014 - 2018), ponieważ instalacja B jeszcze nie działała;**
- Raport dotyczący danych nowej instalacji B ponieważ dane z tego raportu również będą musiały być wzięte pod uwagę;
- Plan metodyki monitorowania dotyczący monitorowania przyszłych danych w instalacji C;
- Sprawozdanie z weryfikacji raportu danych podstawowych.

W takim przypadku, przydział uprawnień dla instalacji C w 2023 r. zostanie obliczony w następujący sposób:

- *Dla wszystkich podinstalacji, które występują zarówno w instalacji A jak i B:*
Historyczny poziom działalności (HAL) każdej z tych podinstalacji opiera się na danych z instalacji A, a ich alokacja odbywa się zgodnie z zasadami zmian w poziomie działalności z uwzględnieniem również danych z instalacji B od dnia połączenia;
- *Dla wszystkich podinstalacji instalacji B, których nie ma w instalacji A:*
HAL tych podinstalacji zostanie obliczony w 2022 roku na podstawie poziomów działalności z 2021 roku, a ich alokacja odbywa się zgodnie z zasadami zmian w poziomie działalności.

Przykład 3: Połączenie [nowa instalacja A + nowa instalacja B]

Zarówno instalacja A jak i B są nową instalacją w 4 okresie EU ETS; A rozpoczęła normalną działalność 6 września 2019, a B rozpoczęła normalną działalność 15 listopada 2020 r. Instalacje te zostały połączone w 2022 r. tworząc instalację C.

Aby instalacja C została objęta EU ETS, jej prowadzący musi wysłać do właściwego organu:

- Dokumentację wymienioną w ustępie 1 artykułu 25;
- Zweryfikowany raport danych nowej instalacji dla instalacji C. Raport ten będzie zawierał **dane odnoszące się do instalacji A za rok 2020, do których należy dodać dane dotyczące instalacji B;**
- Plan metodyki monitorowania dotyczący monitorowania przyszłych danych w instalacji C;
- Sprawozdanie z weryfikacji raportu danych nowej instalacji.

Podobnie jak w przykładzie 2, przydział dla instalacji C w 2023 r. zostanie obliczony z zastosowaniem zasad zmian w poziomie działalności, na podstawie porównania średniej z sumy poziomów działalności instalacji A i B w latach 2021 – 2022 z historycznym poziomem działalności (HAL) obliczonym dla instalacji C na podstawie raportu danych nowej instalacji.

Przykład 4: Podział instalacji dotychczas działającej A na [ETS B + ETS C]

Instalacja jest instalacją dotychczas działającą, która rozpoczęła działalność przed 2014 r. W 2022 r. instalacja ta zostaje podzielona na instalację B i C, z których każda będzie miała własne zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych. Aby instalacje B i C zostały zaakceptowane jako nowe w ramach EU ETS, prowadzący instalacje muszą przesłać do właściwego organu:

- Dokumentację wymienioną w ustępie 1 artykułu 25;
- Zweryfikowany raport danych podstawowych KŚW dotyczący swoich instalacji. **W przypadku instalacji B (odpowiednio instalacji C) raport będzie zawierał dane dotyczące poziomu działalności i emisji za lata 2014 – 2018 przeliczone tak, jakby podział miał miejsce od 2014 r. w celu uwzględnienia jedynie danych dotyczących granic instalacji B (odpowiednio instalacji C);**
- Plan metodyki monitorowania opisujący metodykę podziału danych podstawowych pomiędzy instalację B i C, a także metodykę monitorowania przyszłych danych dla instalacji B (odpowiednio instalacji C)¹¹;
- Sprawozdanie z weryfikacji raportu danych podstawowych odnoszące się do swoich instalacji.

¹¹ Jak wskazano w sekcji 2.3.2 w razie potrzeby można przesłać dwie wersje planu metodyki monitorowania, aby zapewnić lepszą czytelność.

Przykład 5: Podział nowej instalacji A na [ETS B + ETS C]

Instalacja A jest uznawana za nową instalację w 4 okresie EU ETS, która rozpoczęła normalną działalność 1 października 2019 r. Instalacja ta została podzielona na instalacje B i C w 2022 r. z których każda objęta jest własnym zezwoleniem na emisję gazów cieplarnianych.

Aby instalacje B i C zostały zaakceptowane jako nowe instalacje w ramach EU ETS, prowadzący instalacje muszą przesłać do swojego organu właściwego:

- Dokumentację wymienioną w ustępie 1 artykułu 25;
- Zweryfikowany raport danych nowej instalacji dotyczący swoich instalacji. **Dla instalacji B (odpowiednio instalacji C), niniejszy raport będzie zawierał dane dotyczące poziomu działalności i emisji za rok 2020 przeliczone tak, jakby podział nastąpił przed 2020 r. w celu uwzględnienia tylko tych danych, które dotyczą granic instalacji B (odpowiednio instalacji C);**
- Plan metodyki monitorowania opisujący metodykę podziału danych instalacji nowej pomiędzy instalację B i instalację C, a także metodykę monitorowania przyszłych danych dotyczących instalacji B (odpowiednio instalacji C)¹².
- Sprawozdanie z weryfikacji raportu danych nowej instalacji odnoszące się do swoich instalacji.

Przykład 6: „Połączenie” [istniejącej A + non-ETS B]

Instalacja A jest istniejącą instalacją, która rozpoczęła działalność przed 2014 r. Instalacja B jest instalacją poza ETS (ang. non-ETS). Instalacje A i B zostaną połączone w 2022 roku.

Sytuacja ta nie jest uznawana za połączenie w kontekście EU ETS i definicji rozporządzenia FAR. Ta zmiana zostanie uwzględniona z zastosowaniem zasad dotyczących zmian w poziomach działalności.

Przykład 7: „Podział” istniejącej A na [ETS B + non-ETS C]

Instalacja A jest instalacją dotychczas działającą, która rozpoczęła działalność przed 2014 r. Ta instalacja została podzielona na instalacje B i C w 2022 r. Instalacja B jest objęta własnym zezwoleniem na emisję gazów cieplarnianych, natomiast C jest instalacją nieobjętą systemem ETS.

Sytuacja ta nie jest uznawana za podział w kontekście EU ETS i definicji rozporządzenia FAR. Ta zmiana zostanie uwzględniona z zastosowaniem zasad dotyczących zmian poziomów działalności.

¹² Jak wskazano w sekcji 2.3.2 w razie potrzeby można przesłać dwie wersje planu metodyki monitorowania, aby zapewnić lepszą czytelność.

Załącznik – rozważania na temat definicji „miejsca”

Dyrektywa EU ETS w kilku miejscach odnosi się do „instalacji”. Definicja **instalacji** zawarta w artykule 3(e) Dyrektywy stanowi, że:

„instalacja” oznacza stacjonarne urządzenie techniczne lub zespół takich urządzeń, w których prowadzone jest jedno lub więcej działań określonych w załączniku nr 1 do dyrektywy oraz wszystkie inne czynności posiadające bezpośredni techniczny związek ze wskazanymi działaniami prowadzonymi w danym miejscu, które powodują emisje lub mają wpływ na jej wielkość;

W szczególności, gdy prowadzący instalację chce połączyć instalacje (np. dla uproszczenia sprawozdawczości lub gromadzenia danych podstawowych), pojawia się pytanie czy konstelację jednostek produkcyjnych można uznać za jedną instalację). Jedna instalacja oznacza, że musi istnieć możliwość objęcia jej jednym zezwoleniem, co jest uzależnione od dwóch kryteriów:

- W każdej instalacji musi być ten sam prowadzący instalację; i
- Jednostki, które powinny tworzyć instalację, muszą należeć do jednego „miejsca”.

Drugi punkt często jest rozstrzygany indywidualnie dla każdego przypadku. Na przykład samo istnienie ogrodzenia lub własności gruntu prowadzącego instalację nie są wystarczająco przekonujące jako definicja miejsca. Opierając się na definicji instalacji, istnienie powiązania technicznego między obszarami lądowymi może wskazywać, że obszary te należą do jednej instalacji, a tym samym do jednego miejsca.

Pogląd ten potwierdził Europejski Trybunał Sprawiedliwości w sprawie C 158/15. W tej sprawie sąd uznał, że składowisko węgla położone w odległości około 800 metrów od elektrowni, która jest od niego oddzielona drogą publiczną, należy uznać za część instalacji ze względu na wyraźne połączenie techniczne (taśmociąg, bez którego instalacja nie może być obsługiwana).

Można jednak założyć, że sam transport materiałów między obszarami za pomocą maszyn mobilnych (ciągnarówki, pociąg lub statek) nie kwalifikuje się jako połączenie techniczne, chyba że transport odbywałby się niepubliczną (niepodłączoną do sieci) drogą, koleją lub drogą wodną, która sama w sobie mogłaby być również uznana za część instalacji (w szczególności jeśli istnieją dowody, że została zbudowana wyłącznie w celu zapewnienia połączenia między obszarami tworzącymi miejsce, bez których instalacja nie funkcjonowałaby).

Instalacje, które nie są ściśle powiązane geograficznie, które wcześniej były prowadzone niezależnie przez różnych prowadzących instalacje i nie prowadziły żadnej bezpośrednio związanej działalności, jeśli zostały nabyte przez tego samego prowadzącego, nie będą w sytuacji którą należy uznać za połączenie w kontekście EU ETS. Z drugiej strony, jeśli istnieją określone połączenia techniczne (nawet jeśli odległość między poprzednimi instalacjami jest duża) lub jeśli wcześniej istniała już połączona instalacja, która została później podzielona warunki połączenia mogą być spełnione.